

## POSTANOWIENIE

Dnia 8 listopada 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 8 listopada 2023 r. na posiedzeniu bez udziału stron  
w sprawie **P. G.**

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego  
w Łomży z dnia 1 lutego 2023 r., sygn. akt II Ka 293/22, zmieniającego wyrok Sądu  
Rejonowego w Zambrowie z dnia 27 czerwca 2022 r., sygn. akt II K 152/21,  
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

**p o s t a n o w i ł**  
**wniosku nie uwzględnić.**

## UZASADNIENIE

W kasacji podniesiono szereg zarzutów rażącego naruszenia przepisów prawa procesowego. Zdaniem skarżącego wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności jest słuszny, ponieważ „w okolicznościach zdrowotnych skazanego, wystąpienia stanów depresyjnych, bezwzględnie odbycie kary pozbawienia wolności może doprowadzić do pogłębienia się choroby depresyjnej, pomimo zastosowanego przez skazanego leczenia. Pogłębienie się tejże choroby skutkować może powrotem zamiaru skazanego do targnięcia na swoje życie. Ponadto w ocenie obrony ranga stawianych zarzutów pozwala postawić stanowisko, iż już wstępny ogląd sprawy prowadzi do wniosku, że uwzględnienie skargi jest w znacznym stopniu prawdopodobne”.

Wniosek złożony przez obrońcę skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że instytucja wstrzymania wykonania wyroku określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a potrzeby jej zastosowania nie może uzasadniać sama czynność wniesienia kasacji. Potrzeba ta aktualizuje się dopiero w istocie wówczas, gdy bądź to (niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności skargi kasacyjnej) już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności tej kasacji, bądź też wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki (*zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2014 r., II KK 361/13, LEX nr 1427396*).

Samo powołanie się na treść zarzutów przez autora kasacji nie może być uznane za wystarczające w tym przypadku – nie mogą one bowiem automatycznie przesądzać o tym, że na pierwszy rzut oka skazany nie powinien ponieść w ogóle kary. Brak bowiem możliwości uznania na tym etapie, jeszcze przed merytorycznym rozpoznaniem sprawy, że *prima facie* zarzuty podniesione w kasacji wskazują na tak poważne błędy w kontroli apelacyjnej, że powinny one prowadzić do uchylenia wyroku Sądu odwoławczego. Przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być całościowa ocena trafności i zasadności podniesionych w kasacji zarzutów, gdyż ta może zostać rozstrzygnięta dopiero w trakcie merytorycznego rozpoznawania tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia.

Nie negując trudnej sytuacji osobistej i zdrowotnej skazanego należy podnieść, że okoliczności z tym związane w pierwszej kolejności winny być podstawą dochodzenia przez niego możliwości uzyskania odroczenia w wykonywaniu kary, a w razie osadzenia w zakładzie karnym - przerwy w jej odbywaniu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[SOP]

[ms]

